A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített kilencedik tanács)

2020. október 5.*

„Verseny – Kartellek – Közigazgatási eljárás – Helyszíni vizsgálatokat elrendelő határozatok – Az 1/2003/EK rendelet 20. cikkével kapcsolatos jogellenességi kifogás – Hatékony jogorvoslathoz való jog – Indokolási kötelezettség – A magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő jog – Kellően komoly valószínűsítő körülmények – Arányosság – Megsemmisítés iránti kereset – A tényleges érvényesülésre, a hatékonyságra, a bizonyosságra és az észszerű határidőre vonatkozó feltételekkel kapcsolatos kifogások – A magánéletre vonatkozó adatok bizalmas jellege védelmének megtagadása – Elfogadhatatlanság”

A T-255/17. sz. ügyben,

a **Les Mousquetaires** (székhelye: Párizs [Franciaország]),

az **ITM Entreprises** (székhelye: Párizs)

(képviselik őket: N. Jalabert-Doury, B. Chemama és K. Mebarek ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Mongin, A. Dawes és I. Rogalski, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: F. Ninane ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: S. Boelaert, S. Petrova és O. Segnana, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

először is elsődlegesen a Les Mousquetaires-t és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 21-i C(2017) 1361 final bizottsági határozat (AT.40466 – Tute 1 ügy), valamint a Les Mousquetaires-t és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 21-i C(2017) 1360 final bizottsági határozat (AT.40467 – Tute 2 ügy), másodlagosan pedig az Intermarchét és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 9-i C(2017) 1057 final bizottsági határozat (AT.40466 – Tute 1 ügy), valamint az Intermarchét és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és

* Az eljárás nyelve: francia.

(4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 9-i C(2017) 1061 final bizottsági határozat (AT.40467 – Tute 2 ügy), másodszor pedig azon határozat, amellyel Bizottság egyrészt begyűjötte és lemásolta a felhasználók magánéletére vonatkozó adatokat tartalmazó kommunikációs eszközökön és adatbázisokban fellelhető adatokat, másrészt pedig elutasította a felperesek által az említett adatok visszaszolgáltatása iránt benyújtott kérelmet, megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök (előadó), L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk és C. Mac Eochaidh bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. január 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

[*omissis*]

III. Az eljárás és a felek kérelmei

12 A Törvényszék Hivatalához 2017. április 28-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

13 Az Európai Unió Tanácsa a Törvényszék Hivatalához 2017. július 28-án benyújtott beadványban kérelmezte, hogy a jelen eljárásba a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke a 2017. szeptember 22-i határozatával megengedte e beavatkozást. A Tanács benyújtotta beadványát, és a felek az előírt határidőn belül benyújtották az azzal kapcsolatos észrevételeiket.

14 A keresetlevélben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– rendeljen el pervezető intézkedést, amelynek keretében felhívja a Bizottságot arra, hogy ismertesse a 2017. február 9-i és 21-i határozatok (a továbbiakban: megtámadott határozatok) tárgyának és céljának indokolása végett általa figyelembe vett vélelmeket és valószínűsítő körülményeket;

– semmisítse meg a 2017. február 21-i határozatokat;

– másodlagosan semmisítse meg a 2017. február 9-i határozatokat;

– semmisítse meg azt a határozatot, amellyel a Bizottság egyrészt begyűjtötte és lemásolta a felhasználók magánéletére vonatkozó adatokat tartalmazó kommunikációs eszközökön és adatbázisokban fellelhető adatokat, másrészt pedig elutasította a felperesek által az említett adatok visszaszolgáltatása iránt benyújtott kérelmet;

– a Bizottságot és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

15 Válaszukban a felperesek pontosították, hogy a 2017. február 9-i határozatokra vonatkozó kereseti kérelmeiket illetően elsődlegesen azt kérik, hogy állapítsák meg, hogy e határozatok – szabályos értesítésük hiánya okán – nem jöttek létre, másodlagosan pedig, hogy semmisítsék meg azokat.

16 A Bizottság, amelyet a Tanács is támogat, azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

[*omissis*]

IV. A jogkérdésről

[*omissis*]

A. Az elfogadhatóságról

1. A negyedik kereseti kérelem elfogadhatóságáról

30 Meg kell állapítani, hogy e negyedik kereseti kérelem egyrészt a felperesek egyes alkalmazottai és vezető tisztségviselői magánéletére vonatkozó adatok begyűjtésére és másolatára irányuló állítólagos bizottsági határozat, másrészt pedig a felperesek által ezen adatok visszaszolgáltatása iránt benyújtott kérelem elutasításáról szóló határozat megsemmisítésére irányul (lásd a lenti 14. pont negyedik francia bekezdését).

31 A keresetlevél és a válasz olvasatából, valamint a Bizottság beadványaiból kitűnik, e kereseti kérelem első része úgy értelmezhető, hogy a szóban forgó magánjellegű adatok bizalmas jellege védelmének megtagadására vonatkozik.

32 A felperesek ezen megtagadással szembeni eljáráshoz fűződő, a Bizottság által vitatott érdekét illeti, hangsúlyozni kell, hogy a vállalkozások azon kötelezettsége alapján, hogy gondoskodjanak az általuk foglalkoztatott személyek és magánéletük védelméről (lásd különösen a természetes személyek magánéletének a személyes adatok kezelése során történő védelmére irányuló kötelezettséget illetően: a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.], amely helyébe a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet [általános adatvédelmi rendelet] [HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.] lépett), egy helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozás kérheti a Bizottságtól, hogy a vállalkozás helyiségeiben ne gyűjtsön be olyan bizonyos adatokat, amelyek sérthetik az alkalmazottai vagy a vezető tisztségviselői magánéletét, vagy kérheti a Bizottságtól ezen elemek visszaszolgáltatását. Ebben az összefüggésben az ilyen kérelmek, amint arra a Bizottság tévesen hivatkozik, nem kizárólag a személyi állomány érintett tagjai számára vannak fenntartva. Ugyanezen okból úgy tekinthető, hogy e vállalkozásnak érdeke fűződik ahhoz, hogy az uniós bíróság előtt vitassa azt, hogy a Bizottság elutasította kérelmeit.

33 A szóban forgó magánadatok bizalmassága védelmének megtagadásáról szóló megtámadható jogi aktus jellegét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak kizárólag a felperes érdekeit érinteni képes, annak jogi helyzetét jelentős mértékben módosító, kötelező joghatásokat kiváltó

intézkedések minősülnek. Főszabály szerint az olyan közbenső intézkedések, amelyek célja a végleges határozat előkészítése, nem minősülnek megtámadható jogi aktusoknak (lásd ebben az értelemben: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. és 10. pont; 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 115. és 116. pont).

34 A Bizottság helyszíni vizsgálatainak és általánosabban a versenyjogi eljárások sajátos összefüggésein belül, a vizsgálat elvégzése feltételeinek bírósági felülvizsgálatára az adott esetben a Bizottság által e rendelkezés értelmében elfogadott végleges határozat megsemmisítésére irányuló kereset keretében kerülhet sor (lásd: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 132. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Az ítélkezési gyakorlatból azonban az is következik, hogy az olyan előkészítő eljárás során meghozott intézkedések, amelyek önmagukban is végpontját jelentik egy, a Bizottságot érdemi döntésre feljogosító eljárástól különböző eljárásnak, és a felperes érdekeit érintő kötelező joghatást váltanak ki annak jogi helyzetét jelentősen megváltoztatva, szintén megtámadható intézkedésnek minősülnek (1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 10. és 11. pont; 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 A versenyjogi eljárások összefüggésében így megállapításra került, hogy a Bizottság határozata, amellyel megtagadja meghatározott dokumentum ügyvédi titok alapján történő védelemben részesítését, lezárását jelenti egy, a Bizottságot a versenyszabályok megsértése fennállásáról határozó érdemi döntésre feljogosító eljárástól eltérő külön eljárásnak, és így megsemmisítési keresettel megtámadható intézkedésnek minősül (lásd: 2007. szeptember 17-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet, T-125/03 és T-253/03, EU:T:2007:287, 46., 48. és 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Ugyanígy, noha az uniós bíróság a mai napig nem nyilvánította elfogadhatónak az ilyen keresetet, úgy tekinthető, hogy a Törvényszék elismerte annak lehetőségét, hogy a vizsgált vállalkozás a személyi állománya tagjainak magánéletük alapján történő védelme iránti kérelmet elutasító határozattal szemben ugyanolyan feltételekkel nyújtson be keresetet. Miután felidézte ugyanis a 2007. szeptember 17-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítéletet (T-125/03 és T-253/03, EU:T:2007:287), valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, a Törvényszék „a [magánélet] védelmét megtagadó határozat” lehetőségét megemlítve megállapította, hogy a jelen ügyben nem hoztak ilyen határozatot. Ennek érdekében arra a körülményre támaszkodott, hogy a felperesek a szóban forgó adatok másolatáról szóló határozat elfogadásakor nem hivatkoztak arra, hogy a hozzájuk tartozó dokumentumok az ügyvédek és ügyfeleik közötti érintkezés bizalmas jellegének védelméhez hasonló védelemben részesülnek, és nem azonosítottak konkrét dokumentumokat vagy dokumentumrészeket, (2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 129. és 130. pont).

38 A felperesek a jelen ügyben éppen azt állítják, hogy a negyedik kereseti kérelem első részében szereplő elutasítás ahhoz hasonlítható, amelyet ezen ítélkezési gyakorlat megtámadható jogi aktusnak tekintett.

39 Kétségtelenül megállapítható, hogy ha valamely vállalkozás az alkalmazottai vagy vezető tisztségviselői magánéletének tiszteletben tartásához való jogra hivatkozik annak érdekében, hogy tiltakozzon az informatikai eszközök vagy kommunikációs eszközök, valamint az azokban szereplő adatok helyszíni vizsgálat lefolytatása során történő begyűjtése ellen, a Bizottság e kérelmet elutasító határozata joghatásokat vált ki e vállalkozás tekintetében, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd a fenti 37. pontot). E határozat ugyanis érinti azokat a feltételeket, amelyek mellett az általa foglalkoztatott személyek és magánéletük védelmét biztosítja. Ezenkívül az ilyen határozat megtagadja tőle a helyszíni vizsgálatnak a „szakmai dokumentumokra” való korlátozását, amelyet mind az 1/2003 rendelet

20. cikke (2) bekezdésének b) pontja, mind az ítélkezési gyakorlat megkövetel (lásd: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2007. szeptember 17-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet (T-125/03 és T-253/03, EU:T:2007:287) 51. és 52. pontjában a Törvényszék – abban az esetben, ha a Bizottsághoz a dokumentumok másolatára vonatkozó bizonyos aktusok végrehajtását megelőzően az uniós jog által előírt valamely jog szerinti védelem iránti kérelemmel fordultak volna – úgy ítélte meg, hogy a lemásolt dokumentumok másolatának és lezárt borítékba helyezés nélkül az aktába helyezésének fizikai cselekményében megnyilvánuló hallgatólagos elutasító határozat öltött testet.

41 A jelen ügyben azonban a felperesek a vitatott jogi aktusok elfogadását megelőzően nem hivatkoztak arra, hogy a Bizottság által begyűjtött anyagnak és lemásolt adatoknak az alkalmazottaik vagy vezető tisztségviselőik magánéletének tiszteletben tartásához való jog alapján védelmet kell élvezniük. A felperesek ugyanis az említett adatok másolatát és az esetlegesen ilyen adatokat tartalmazó anyagok visszaszolgáltatását követően, azaz 2017. február 24-én, majd április 13-án hivatkoztak a szóban forgó adatok védelmére alkalmazottaik vagy vezető tisztségviselőik magánéletének tiszteletben tartása címén.

42 E tekintetben megállapítható, hogy nem sérti a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot az, ha azt követelik meg a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal érintett vállalkozástól, hogy tegyen meg bizonyos lépéseket a jogainak és az azon jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáférésének védelme érdekében, amelyek lehetővé teszik e jogok tiszteletben tartásának biztosítását, többek között a Bizottságnál benyújtott védelem iránti kérelmek benyújtásával kapcsolatos lépéseket (lásd a fenti 36., 37. és 40. pontot). Ez annál is inkább így van, mivel a Bizottság a másolatok elkészítését megelőzően köteles rövid határidőt biztosítani a vállalkozás számára arra, hogy ügyvédeivel konzultáljon, hogy adott esetben ilyen kérelmeket nyújthasson be (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 6-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/11, T-290/11 és T-521/11, EU:T:2013:404, 89. pont).

43 Ebből a jelen ügyben az következik, hogy a Bizottságnak nem volt lehetősége arra, hogy a szóban forgó anyag begyűjtése és az abban szereplő adatok másolata során olyan határozatot fogadjon el, amellyel elutasította a felperesek által benyújtott ilyen védelem iránti kérelmet.

44 Ezért a jelen ügy különbözik a 2007. szeptember 17-i Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ítélet (T-125/03 és T-253/03, EU:T:2007:287) alapjául szolgáló ügytől. A felperesek által megfogalmazott előzetes védelem iránti kérelem hiányában ugyanis a szóban forgó anyagok begyűjtése és az ezen anyagban található adatok másolata nem vezethetett olyan, keresettel megtámadható határozat elfogadásához, amellyel a Bizottság akár hallgatólagosan is elutasította az ilyen védelem iránti kérelmet (lásd ebben az értelemben: 2012. november 14-i Nexans France és Nexans kontra Bizottság ítélet, T-135/09, EU:T:2012:596, 120–125. pont).

45 Következésképpen a felperesek a jelen ügy körülményei között nem hivatkozhatnak arra, hogy a jelen kereset benyújtásának időpontjában a Bizottság a helyszíni vizsgálat lefolytatása során kifejezetten vagy hallgatólagosan olyan joghatásokat kiváltó aktust fogadott el, amely az érdekeiket érintheti, jelentősen módosítva jogi helyzetüket.

46 Hozzá lehet tenni, hogy ugyanez lenne a helyzet akkor is, ha a negyedik kereseti kérelem első részét úgy kellene értelmezni, hogy az a felperesek bizonyos alkalmazottainak és vezető tisztségviselőinek magánéletével kapcsolatos adatokat begyűjtéséről és másolatáról szóló egyszerű bizottsági határozatra vonatkozik. Amint az ugyanis a fenti 44. pontból következik, a felperesek által megfogalmazott előzetes védelem iránti kérelem hiányában a jelen ügyben a vitatott helyszíni vizsgálat során végzett, begyűjtésre és másolásra irányuló anyagi jogi aktusok önmagukban nem vezethettek keresettel megtámadható jogi aktusokhoz.

47 A negyedik kereseti kérelem második részét illetően, amely a szóban forgó magánadatok visszaszolgáltatása iránti kérelem állítólagos elutasítása ellen irányul, meg kell állapítani, hogy ezt a visszaszolgáltatás iránti kérelmet – függetlenül attól, hogy az, amint arra a felperesek beadványaikban hivatkoztak 2017. február 24-én kelt, vagy pedig a tárgyaláson említetteknek megfelelően 2017. április 13-án – nem kellő pontossággal fogalmazták meg ahhoz, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye, hogy e tekintetben érdemben állást foglalhasson, így a felperesek nem kapták meg a jelen kereset előterjesztésének időpontjában, amikor annak elfogadhatóságát meg kell ítélni (lásd ebben az értelemben: 2014. december 3-i Castelnou Energía kontra Bizottság ítélet, T-57/11, EU:T:2014:1021, 34. pont; 2016. június 22-i Whirlpool Europe kontra Bizottság ítélet, T-118/13, EU:T:2016:365, 49. pont) a Bizottság megtámadható aktusnak minősülő válaszát. A felperesek ugyanis arra szorítkoztak, hogy megemlítsenek „számos olyan dokumentumot, amelyek sértik a szerzőik magánéletét”, általános jelleggel utalva arra, hogy „üzenetekről, személyi állományról, címjegyzékről, telefonhívásokról stb.” van szó, és 2017. április 13-i kérelmükben elismerték, hogy „jelenleg elemzik a Bizottság alkalmazottai által lemásolt számos iratot” az e sérelem által érintett dokumentumok meghatározása érdekében.

48 Következésképpen a negyedik kereseti kérelem mindkét részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

[*omissis*]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék megsemmisíti az Intermarchét és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 9-i C(2017) 1057 final bizottsági határozat (AT.40466 – Tute 1) 1. cikkének b) pontját, valamint a Les Mousquetaires-t és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 21-i C(2017) 1361 final bizottsági határozat (AT.40466 – Tute 1) 1. cikkének b) pontját.

2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Les Mousquetaires és az ITM Entreprises, az Európai Bizottság, valamint az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Kihirdetve Luxembourgban, a -i nyilvános ülésen.

Aláírások